

PĚT LET - VYDRŽÍME?

TEXT: JOSEF VELEK / FOTO: VOJTECH PISARIK

Přijďte do Kladru u Vlašimi! – napsali jsme v jednom z červených čísel a vy jste přijeli. Sto pětasedmdesát hektarů lesa ve Středočeské žulové vrchovině, na kopci mezi údolím Blanice a Želivky, začíná protkávat síť průseků, jimiž povedou zpevněné cesty; při cestách vyrostou různá rehabilitační cvičiště a objekty hygienického charakteru, očista česká všechny studánky a vodoteče, romantický rybník v lesích doplní loděnice a dráhy pro rehabilitační vodácké sporty. Suma sumárum: v areálu největšího československého léčebného ústavu pro rehabilitaci porážkových stavů v Kladru u Vlašimi roste ve spolupráci ústavu, Čs. státní pojišťovny, rozhlasového Studia mladých a Mladého světa moderní rehabilitační parkový les. Má sloužit jako jeden z prostředků k návratu zdraví a pracovních schopností těm našim spoluobčanům, kteří utrpěli vážný úraz, nebo kteří se vlivem choroby ocitli na invalidním vozíku. Začal růst v letošním Mezinárodním roce invalidů a začal růst dobře a rychle.

TÝDENNÍ BRIGÁDY

Pro vás, kteří nečtete MS pravidelně, pár základních informací: kladrubský rehabilitační ústav má 230 lůžek, ročně se

tam vystřídají tisíce pacientů v dlouhodobých pobytech i krátkodobých kontrolách, školí se zde rehabilitační kádry z celé republiky. Pacientům slouží pěkný areál sportovišť s venkovními i krytými plaveckými bazény, s kurty pro tenis i odbíjenou, se závodním minigolfem a tak dále – letos poprvé začala tato sportoviště sloužit i početným kolektivům brigádníků, kteří se po výzvě Studia mladých a Mladého světa přihlásili na týdenní brigády v rámci budování parkového lesa.

Parkový les v rámci rehabilitačního ústavu znamená les bez jakýchkoliv bariér, ve kterém se mohou i „vozičkáři“ dobře pohybovat a trávit v něm čas mimo koupele a cvičení – ostatně: i k tomu cvičení jim mají různá zařízení v lese sloužit. Naši čtenáři a rozhlasoví posluchači jej přijíždějí budovat s tím, že za práci nedostanou plat, a že je pro ně připravené ubytování a vydatná strava. A také nádherná příroda v hlubokých lesích.

Neměli bychom hned v samém úvodu upřít zásluhy těm mladým lidem, kteří s pomocí kladrub-

skému ústavu začali: studentům benešovského gymnázia a mladým ochráncům přírody z Benešova. Jejich síly by však na celé dílo nestačily. Tak vznikl záměr, s nímž se mladý pracovník ústavu Pavel Horký obrátil na MS i SM. Peníze přislíbila Čs. státní pojišťovna, ale bylo to ještě podmíněno souhlasem ministerstva financí ČSR. Souhlas přišel v nedávných dnech, takže celý velký záměr, který zatím platil ze svých prostředků rehabilitační ústav, je pod náležitou finanční střechou. Dokonce rovnou na celých pět let, po které má trvat budování parkového lesa.

Týdenní brigády „od neděle do neděle“ jsme nevolili šťastně, ale v letošním roce už jejich ráz měnit nebudeme. Od příštího roku se přejde na brigády čtrnáctidenní, aby se lidé, kteří do pracovního kolektivu přijedou z celé republiky, měli čas poznat.

KDO PŘIJEL

Přijeli studenti středoškoláci i vysokoškoláci, učni i prodavačky, dělníci od černého řemesla i třeba kompletní osádka tlačného remorkéru, dopravujícího do Chvaletic energetické uhlí. Přijeli jednotlivci i celé rodiny – všichni však přijeli ve svém volném čase, tedy o prázdninách

nebo dovolených: A jak mi řekl ředitel RÚ Kladruby, doktor Kříž, všichni „makají jako šrouby“. Jejich práci řídí komplexní racionalizační brigáda, která vznikla z pracovníků ústavu, státních lesů a dalších institucí. Skolkaři z Průhonice si vzali na starost projekt i dodávku sazenic zeleně, která se svým charakterem hodí k lesním cestám, na lesní palouky a k budovaným objektům. Jediné, co zatím chybí, je těžká technika, která by projela připravené průseky a zbavila je pařezů a kamenů – takové stroje existují, lesnická praxe je zná pod názvem „terex“ a slouží k budování lesních cest. Věříme, že Středočeské státní lesy s jedním terexem do Kladruby zajedou a připraví tak práci silničářům, kteří cesty opatří vrstvou šterku a živického povrchu. Jinak se vozičkáři do lesoparku nedostanou.

Mladý svět byl v Kladru u Vlašimi na několika besedách s brigádníky, z Kladruby pravidelně vysílá zpravodajství Studio mladých. Písemně si nás tam přivolala děvčátka gymnazistů z Gottwaldova (pět dívek a čtyři kluci) a týden poté stejně početný kolektiv gymnazistů z Břeclavi. Přitom jsme si mohli popovídat s děvčaty a kluky z Zátce i Plzně, Vsetína i Valašského Meziříčí, z Přerova, Uherského Hradiště, Borohrádku, Olomouce, Kaznějova, Jilemnice

i z Prahy. Co jsme od nich slyšeli?

PRIJEDEME ZAS

Pavel Horký už má sbírku pěkných dopisů a v nich slova, která zněla i na našich besedách: bezvadné, výborná parta a výborné prostředí. „... V neděli se nás sešlo třicet individualistů a o týden později jsme odjížděli všichni společně až na pražskou Florenc a v těch tlačnicích se nám stýskalo po kladrubském lese a jeho vzduchu a všichni jsme si slíbili, že se do Kladruby vrátíme podle možností ještě letos a za rok potom úplně všichni...“ – napsala ve svém prvním dopise Soňa Povejšilová ze Slaného a potom přijela o prázdninách ještě čtyřikrát. Jiní si pobyt prodloužili na čtrnáct dní, někteří se vrátili za týden, dva. Všechny termíny, které jsme v Mladém světě vypsalí, jste obsadili, a pokud se na někoho nedostalo, nezlobte se na nás ani na Kladrubské. Ve chvíli, kdy dáváme do tiskárny tuto zprávu, jsou ještě volné podzimní termíny brigád: 21. září až 27. září, 28. září až 4. října, potom 12. října až 18. října, dále 2. listopadu až 8. listopadu a další tři týdenní brigády poté, čili počítáme s dobrým počasím až do 29. listopadu. Jedině sníh by mohl řetěz brigád přerušit – dešť nevadí, protože pálit vytěženou klest (od níž brigádníci osvobozují i les mimo plánované cesty) totiž lze jedině v deštivých dnech. Tepla k usušení pracovních oděvů je v ubytovnách dost a kabáty proti dešti se tam také najdou.

Kdo chce do Kladruby přijet, pište na adresu: „Pavel Horký, RÚ Kladruby u Vlašimi“, nebo volejte na telefonní čísla: Vlašim 424 61 nebo 424 62. Očekáváme od vás férovou hru, takže máte-li v záměru přijet v pondělí a odjet v pátek, nekomplikujte Kladrubským zbytečně život.

CO NÁS POTĚSILO

O prázdninách lze vydělávat studentské peníze v pekárnách i sodovkárnách, na stavbách i v chemičkách. Je to důležitá práce, kluci nám ukazovali výplatní pásky z tříměsíčního provozu a na nich i částky přes dva a půl tisíce. Proč tedy jedou do Kladruby, kde je stejně těžká práce a navíc bez mzdy? Chtějí pracovat v kolektivu a v něm trávit i mimopracovní čas, ale to se jim a jejich školám nedaří ve stavebnictví ani třeba v chemičkách zařídit. Prý z jednoduché příčiny: podnik potom musí platit pedagogický dozor a to on nerad.

V Kladru u Vlašimi nikdo nebere práci na lehkou váhu. Bylo zážitkem třeba pozorovat kluky z Chvaletic, jak staví nonstop od rána do večera rybníční jez jen proto, aby na konci své krátké brigády viděli přes něj přetékat vodu. Někteří z brigádníků ani neposílají po návratu domů jízdenky k proplacení, s vysvětlením: bylo nám u vás dobře a ještě bychom si měli od vás nechat dodatečně něco platit!...

Zkrátka: nevěděli jsme, do čeho jdeme, a dnes nás hřeje vědomí, že se zrodila moc dobrá věc. Kousek od Prahy, kousek od dálnice, na jejím devětačtyřicátém kilometru.

